

عنوان مقاله:

نگاهی نقادانه به نظریه بخت اخلاقی برنارد ویلیامز

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق پژوهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

hossein Ebadati - کارشناسی ارشد رشته فلسفه اخلاق

mohsen jahed - دانشیار دانشگاه زنجان

hossein atrak - دانشیار دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

برنارد ویلیامز با جعل اصطلاح «بخت اخلاقی» در پی آن بود تا در تقابل با این ادعا که ارزش اخلاقی مستقل از احوال خارجی و از جمله بخت است، بر این ادعا و انگاره تأکید کند که ارزش ها و دآوری های اخلاقی - تا حد زیادی - منوط و مبتنی بر بخت اند. در زندگی روزمره، چه بسا عاملان اخلاقی به سبب انجام اعمال و ارتکاب رفتارهایی نکوهش یا تحسین شوند که نسبت به آنها - دست کم به شکل کامل - کنترلی نداشته اند. در واقع، این نکوهش ها / تحسین ها تا اندازه ای به پیامدهای خیر یا شوم / شری گره خورده اند که به سبب بخت سعید یا سیاه افراد برایشان حاصل شده است و این جاست که پای بخت اخلاقی به میان می آید. مسئله بخت اخلاقی از این منظر با مسئولیت اخلاقی نیز ارتباطی تنگاتنگ می یابد و این مسئله را پررنگ تر می سازد که چرا در برخی مواقع قضاوت های ما بر امور خارج از اراده فاعل تعلق می گیرد. در این مقاله ضمن طرح و تبیین رویکرد و نظریه ویلیامز در باب بخت اخلاقی، به بررسی و نقد آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

بخت اخلاقی، مسئولیت اخلاقی، برنارد ویلیامز، اصل کنترل، اختیار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2096238>

